

Sygnatura akt I C 121/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015r. w K.

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko K. K. (1)

o zapłatę

I zasądza od pozwanego K. K. (1) na rzecz powódki A. S. kwotę 3.241,40 zł (trzy tysiące dwieście czterdzieści jeden i 40/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.05.2014r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego K. K. (1) na rzecz powódki A. S. kwotę 465,79 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV zwraca powódce A. S. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze kwotę 134,21 zł tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki na biegłego;

V przyznaje biegłemu sądowemu A. M. (1) kwotę 157,34 zł tytułem wynagrodzenia za uzupełniającą opinię oraz zwrotu kosztów stawiennictwa na rozprawie;

VI nakazuje pozwanemu K. K. (1), aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze kwotę 23,13 zł tytułem brakującej zaliczki na koszty biegłego.

Sygn. akt I C 121/15

UZASADNIENIE

Powódka A. S. (1) wystąpiła z pozwem przeciwko K. K. (1) – prowadzącemu firmę (...) – żądając zasądzenia od pozwanego kwoty 3658,15 zł z ustawowymi odsetkami od 21 maja 2013 r. do dnia zapłaty a także kwotę 10,80 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia i przesłania pozwu. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, że w dniu 12 września 2013 r. zakupiła w systemie ratalnym w sklepie firmowym pozwanego meble pokojowe składające się ze stołu i sześciu krzeseł. Powódka wskazała dalej, że 7 maja 2013 r. złożyła reklamację na ten artykuł, korzystając z ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej albowiem na stole i krzesłach pojawiły się liczne odpryski lakieru a ponadto na blacie stołu wystąpiły plamy po pozostawionych na nim różnych przedmiotach. Powódka podała, iż zażądała wymiany reklamowanego towaru na nowy wolny od wad jednakże pozwany, uznając reklamację za słuszną, dokonał jego naprawy. Najistotniejsze zdaniem powódki jest to, że sprzedawca nie ustosunkował się w terminie 14 dni do reklamacji i w związku z tym z mocy prawa stała się ona słuszną. Powódka podała, że meble dostarczyła własnym pojazdem co kosztowało ją 30,00

zł. Po oddaniu reklamowanych mebli przez sprzedawcę powódka poniosła podobny koszt przejazdu w wysokości 30,00 zł. Powódka podniosła dalej, że po odpakowaniu mebli stwierdziła, że odpryski nie zostały zlikwidowane a jedynie zamalowane cienką warstwą farby i w związku z tym ponownie, tym razem na piśmie, zwróciła się do sprzedawcy z reklamacją, ponosząc koszty przesyłki w kwocie 5,70 zł. Powódka zaznaczyła, iż prawidłowo używała mebli i dokonywała ich konserwacji według wskazań zawartych w instrukcji. Powódka podała, że ponownie na piśmie zwróciła się do pozwanego wskazując, że reklamacja została uznana z mocy prawa z uwagi na niedotrzymanie terminu 14 dniowego do ustosunkowania się przez sprzedawcę do reklamacji oraz dokonanie naprawy artykułu wbrew jej woli. Według powódki, koszt przesyłki wyniósł 5,70 zł.

Pozwany K. K. (1) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że nie otrzymał od powódki formalnej reklamacji i jej nie uznał, natomiast na prośbę powódki, przedstawiciel pozwanego dokonał drobnej naprawy krzeseł. Pozwany podał dalej, że dopiero w sierpniu 2014 r. powódka dokonała zgłoszenia reklamacyjnego i w ramach oględzin sprzedawca stwierdził, iż uszkodzenia mają charakter mechaniczny i są wynikiem niewłaściwego użytkowania co zostało przekazane powódce pismem z 27 sierpnia 2013r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. S. (1) w dniu 12 września 2012 roku kupiła w sklepie należącym do pozwanego K. K. (1), prowadzącego firmę P.U.H. K. K. (2), komplet mebli pokojowych składających się ze stołu i sześciu krzeseł. (...) te kupiła w systemie ratalnym, zaciągając u sprzedawcy będącym pośrednikiem kredytowym, pożyczkę w kwocie 3.586,75 zł. (...) kosztowały 3.170,00 zł.

/ dowód: umowa pożyczki gotówkowej – k – 8-11/

W marcu 2013 roku powódka dostrzegła, że na krzesłach i stole wychodzą białe ślady lakieru. Skontaktowała się telefonicznie z kierownikiem sklepu i ustaliła, że zawiezie krzesła celem ustalenia przyczyn wad. Zawiozła cztery krzesła własnym samochodem. W sklepie zdecydowano o zabraniu krzeseł i ich naprawie. Dokonano zamalowania niedobarwionych miejsc lakierobejcą, nie domalowano części miejsc oraz przy krawędziach nie został położony właściwie lakier. Powódka odebrała te krzesła przyjeżdżając swoim samochodem.

/dowód: opinia biegłego A. M. – k – 80-84 i ustna na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 r., zeznania powódki A. S. złożone na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 r./

Koszt zawiezienia mebli do sklepu wyniósł 30,00 zł. Podobne też koszty poniosła powódka odbierając meble ze sklepu.

/dowód: zeznania powódki A. S. złożone na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 r./

Powódka po stwierdzeniu, że występują powierzchnie niedomalowane i niedolakierowane oraz występują odbarwienia na blacie stołu, złożyła pisemną reklamację do sprzedawcy, zażądała wymiany towaru na nowy, wolny od wad oraz zwrot poniesionych kosztów wysłania pisma w kwocie 5,70 zł.

/dowód: pismo z 12.08 2013 r. – k – 15, zeznania powódki A. S. złożone na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 r./

W dniu 19 sierpnia 2013 r. serwisant sprzedawcy uznał zgłoszenie reklamacyjne za bezpodstawne. W piśmie z 27 sierpnia 2013 r. sprzedawca poinformował o tym powódkę na piśmie.

/dowód: pismo z 27.08.2013 r. – k 16/

Powódka, pismem z 15 października ponownie zażądała wymiany towaru na wolny od wad, ponosząc koszty przesyłki w kwocie 5,70 zł.

/dowód: pismo z 15.10.2013 r. – k – 18, zeznania powódki A. S. złożone na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 r./

W chwili sprzedaży meble miały wady istotne i po ich naprawie nie zostały usunięte wady technologiczne i materiałowe co wpływa na obniżenie estetyki produktu.

/dowód: opinia biegłego A. M. – k – 80-84 i ustna na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 r./

Sąd zważył co następuje:

Ustaleń powyższych sąd dokonał m.in. na podstawie dokumentów i zeznań powódki, które opisywały przebieg postępowania reklamacyjnego. Co do wadliwości towaru wypowiedział się natomiast biegły z zakresu przemysłu drzewnego – meblarstwa – A. M. (1). Powódka powołuje się na treść przepisów ustawy z 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r. nr 141 poz. 1176 ze zm.), która obowiązywała jeszcze w czasie zakupu mebli i w okresie reklamacji.

Trudno mówić o konsekwencjach, jakie określa przepis art. 8 ust. 3 ustawy co do uznania za uzasadnioną reklamację, gdyż - zdaniem powódki - sprzedawca nie ustosunkował się w terminie 14 dni do żądania reklamacyjnego. Początek procesu reklamacyjnego nastąpił w momencie, gdy powódka poinformowała sprzedawcę o wadach i przywiozła cztery krzesła do sklepu. Wbrew twierdzeniom powódki, nie ma żadnych podstaw by twierdzić, że już w tym momencie zażądała dostarczenia w zamian za wadliwy towar wolnego od wad a nie jego naprawy. Jest to nawet wątpliwe skoro przywiozła tylko część mebli (cztery krzesła). Dalsze działanie to pismo reklamacyjne z 12.08 2013 r. W jego wyniku w dniu 19 sierpnia 2013r. przybył przedstawiciel sprzedawcy, który stwierdził brak podstaw reklamacyjnych. W takiej okolicznościach to ta sytuacja stanowiła ustosunkowanie się do żądania powódki, nie można więc mówić o przekroczeniu 14 dniowego terminu, o którym stanowi przepis art. 8 ust. 3 ustawy. Pismo z 27 sierpnia 2013 r. stanowiło więc potwierdzenie wcześniej zajętego stanowiska.

Okoliczności powyższe nie zmieniają tego, że sprzedane meble miały wady, a w wyniku napraw nie zostały one usunięte. Ocenę taką można wyciągnąć z opinii biegłego z zakresu przemysłu drzewnego – meblarstwa. Biegły ten w ustnej opinii złożonej na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 r. rozwiął wszelkie wątpliwości zgłoszone w piśmie pozwanego z 18.07.2014 r., wskazując jednoznacznie na wadliwość sprzedanego produktu i na to, że wady te są istotne.

Powódka w pozwie domagała się zapłaty od pozwanego zwrotu kosztów zakupionych mebli oraz innych kosztów związanych z postępowaniem reklamacyjnym.

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, że powódka nie dołączyła umowy zakupu mebli lecz umowę pożyczki. W ramach odstąpienia od umowy jakie przysługuje kupującemu na podstawie przepisów ustawy o sprzedaży konsumenckiej (art. 8 ust 4 ustawy), może on żądać od sprzedawcy zwrotu wartości mebli. Z dostarczonej umowy pożyczki wynika, że wartość mebli wyniosła 3.170,00 zł, tak więc, przy tym jak sprzedawca nie zdołał uczynić zadość żądaniu dostarczenia mebli wolnych od wad czy też ich naprawić, kupujący przy odstąpieniu od umowy miał prawo żądać zwrotu wartości mebli, czyli kwoty 3.170,00 zł. Nieuzasadnione natomiast było żądanie od sprzedawcy wysokości pożyczki jaką zaciągnęła powódka na zakup rzeczy. Zasadne w świetle przepisu art. 8 ust. 2 było żądanie zwrotu kosztów dostarczenia mebli do sklepu i ich odebrania po naprawie w kwotach po 30,00 zł, łącznie 60,00 zł. Tak samo, w uzasadnionych kosztach reklamacyjnych podlegających zwrotowi mieszczą się koszty dwóch przesyłek listowych po 5,70 zł, co dawało 11,40 zł. Zasądzono więc od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.241,40 zł, oddalając dalej idące powództwo. Jak wskazano wyżej, niezasadne było żądanie zwrotu kosztów pożyczki. Ponadto w ramach uzasadnionych kosztów związanych z rękojmią nie mieszczą się koszty złożenia pozwu w sądzie. Powódka żądała odsetek od 21 maja 2013 r. Można się domyślać, że liczyła ona odsetki po upływie 14 dni od zgłoszenia reklamacyjnego w dniu 7 maja 2013 r. Żądanie takie nie jest zasadne. W tej dacie nie przysługiwało jej uprawnienie do odstąpienia od umowy z uwagi na zapisy art. 8 ust. 1 ustawy. O odstąpieniu od umowy można wnosić dopiero z treści pozwu, tak więc odsetki od zasądzonej kwoty należą się po upływie 14 dni od doręczenia pozwu pozwanemu, które nastąpiło 7 maja 2014 r.

Powyższe przesądziło o oddaleniu powództwa w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c. Powódka uległa w niewielkim zakresie, dlatego pozwanego obciążono obowiązkiem zwrotu na jej rzecz całości poniesionych przez nią kosztów procesu. Na koszty te składały się opłata sądowa w kwocie 100,00 zł i zaliczka na biegłego, która po jej rozliczeniu obejmowała sumę 365,79 zł. Na podstawie przepisu art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. D.. U. z 2010 r. nr 90 poz. 594 ze zm.) zwrócono więc powódce od Skarbu Państwa kwotę 134,21 zł co znalazło wyraz w punkcie IV wyroku.

W związku ze stawiennictwem biegłego na rozprawie przyznano mu z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 157,34 zł.

Pozwanego obciążał obowiązek pokrycia całości kosztów procesu na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a złożona zaliczka przez pozwanego nie pokryła całości wydatków związanych z kosztami biegłego, dlatego nakazano pozwanemu uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 23,13 zł.